

**MATEMATICKO-FYZIKÁLNÍ
FAKULTA**
Univerzita Karlova

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Martin Strupek

Hearthstone simulátor

Katedra softwaru a výuky informatiky

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Jakub Gemrot

Studijní program: Informatika

Studijní obor: IPSS

Praha 2017

Děkuji vedoucímu mé bakalářské práce Mgr. Jakubu Gemrotovi a také Pavlu Šmejkalovi za cenné rady při jejím vypracování.

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů.

Beru na vědomí, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona v platném znění, zejména skutečnost, že Univerzita Karlova má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona.

V Praze dne 21.7. 2017

podpis Martin Strupek

Název práce: Hearthstone simulátor

Autor: Martin Strupek

Katedra / Ústav: Katedra softwaru a výuky informatiky

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Jakub Gemrot, Katedra softwaru a výuky informatiky

Abstrakt: Cílem této práce bylo vytvoření simulátoru karetní hry Hearthstone v jazyce C#, který by otevřel možnosti analyzování kvality balíčků a taktik pomocí umělé inteligence a snadnou implementaci nových karet a pravidel. Nami vytvořený simulátor implementuje mechaniky a karty základního setu. Dále implementuje tři hrdiny, (hrdina reprezentuje určitý set karet a speciální schopnost), včetně jejich základních karet a schopností. Simulátor umožňuje efektivně provádět velké množství simulací her dvou umělých inteligencí proti sobě. Také umožňuje uživateli otestovat mechaniky a chování umělé inteligence v grafickém prostředí. Pro demonstraci jsou k dispozici dvě jednoduché inteligence, které jsou schopny hru hrát a zvítězit. Simulátor podporuje doplnění všech zbývajících mechanik. Podporuje i snadnou tvorbu a implementaci vlastních mechanik a karet včetně jejich následného testování, čímž umožňuje vytváření dokonalejších umělých inteligencí, balíčků a karet a jejich následnou optimalizaci. Analýza rychlosti simulace náhodných her ukázala, že náš simulátor umožňuje simulovat jednotlivé hry dostatečně rychle a zároveň nejrychleji z námi testovaných konkurenčních simulátorů což z něj činí vhodnou volbu pro zájemce o aplikaci umělé inteligence v rámci hry Hearthstone.

Klíčová slova: simulátor, karetní hra, Hearthstone, umělá inteligence

Title: Hearthstone simulator

Author: Martin Strupek

Department: Department of Software and Computer Science Education

Supervisor: Mgr. Jakub Gemrot, Department of Software and Computer Science Education

Abstract: The goal of this work was creation of a Hearthstone simulator in C# which would open possibilities for analyzing quality of decks and tactics with the use of artificial intelligence as well as easy implementation of new cards and game rules. Our simulator implements mechanics and cards of the base set. It also implements three heroes, (hero represents certain card set and a special ability), including their base cards and special ability. Simulator is capable of effectively simulating large amount of games played by two artificial intelligencies against each other. It also allows the user to test game mechanics and behaviour of his artificial intelligence in a graphically visualised environment. There are two artificial intelligencies, which are capable of playing and winning the game, already implemented for demonstration purposes. Simulator supports implementation of all remaining mechanics. It also enables easy creation and implementation of custom mechanics and cards and their testing, which makes it possible to create better artificial intelligencies, decks and cards and their optimisation. Analysis of the speed of our simulator has shown that our simulator can simulate games fast enough while being faster than any of the other simulators we tested for comparison. This makes our simulator a valid choice for anyone interested in application of artificial intelligence in Hearthstone.

Keywords: simulator, card game, Hearthstone, artificial intelligence

Obsah

1 Úvod.....	1
2 Pravidla hry Hearthstone a základní termíny.....	4
2.1 Grafické rozhraní hry Hearthstone a základní herní entity.....	4
2.2 Základní termíny používané ve hře.....	6
2.3 Průběh herního kola.....	7
2.4 Efekty karet.....	8
2.5 Průběh útoku.....	9
2.6 Obecná pravidla hry a mechanik.....	9
3 Related work.....	12
3.1 Fireplace.....	12
3.2 Hearthbreaker.....	12
3.3 HearthShroud.....	13
3.4 SabberStone.....	13
4 Analýza problému.....	14
4.1 Databáze a návrh karet.....	14
4.2 Simulátor a herní stav.....	16
4.2.1 Herní stav.....	16
4.2.2 Simulátor.....	16
5 Uživatelská dokumentace.....	19
5.1 Požadavky ke spuštění.....	19
5.2 Konzolová aplikace.....	19
5.2.1 Obsluha aplikace.....	19
5.2.2 Interpretace výstupu.....	20
5.2.3 Formát vstupních souborů.....	21
5.3 Vizualní aplikace pro ladění.....	21
5.3.1 Obsluha aplikace.....	21
5.4 Tvorba vlastních karet.....	22
5.5 Tvorba vlastní umělé inteligence.....	25
5.5.1 Příklad implementace jednoduché AI.....	25
6 Programátorská dokumentace.....	27

6.1 Databáze karet – XMLCardBase.....	27
6.2 Simulátor.....	28
6.2.1 EpicConsoleSimulator.....	28
6.2.2 Hearthstone.....	28
6.2.3 GameIntestines.....	28
7 Experiment.....	36
7.1 Nastavení experimentu.....	36
7.2 Analýza rychlosti simulace.....	37
7.3 Analýza rozšitelnosti.....	38
7.3.1 Fireplace.....	38
7.3.2 Sabberstone.....	39
7.3.3 Náš simulátor.....	39
8 Závěr.....	41
9 Příloha – Obsah přiloženého CD.....	45

1 Úvod

Předmětem této bakalářské práce je tvorba simulátoru karetní hry Hearthstone¹ - populární online sběratelské karetní hry. Tento simulátor je napsán v jazyce C# a umožňuje uživateli efektivně simulovat velké množství her a tvorbu umělé inteligence určené k hraní hry Hearthstone. V době zadání práce byl na internetu volně dostupný pouze jeden udržovaný a funkční simulátor – Fireplace². Ten je napsán v jazyce Python a jeho implementace není dostatečně dobrá, co se jeho využití pro tvorbu umělé inteligence a testování herních balíčků týče. Proto jsme se rozhodli s tímto problémem něco udělat a vytvořit vlastní simulátor, který bude poskytovat lepší uživatelský komfort i další možnosti oproti simulátoru Fireplace. Tento záměr se ukázal jako správný, neboť v lednu 2017 došlo k zahájení vývoje nového simulátoru týmem lidí, kteří se zabývají simulátory této karetní hry, protože Fireplace nebyl postačující. Jejich nový simulátor - Sabberstone³, který je nyní ve vývoji je stejně jako náš psaný v jazyce C# a snaží se rozšířit možnosti pro uživatele. S oběma těmito simulátory se budeme v rámci této práce srovnávat a závěrem by mělo být zjištění, zda a v jakých oblastech je náš simulátor lepší, nežli tyto dva konkurenční.

Analyzovali jsme nedostatky simulátoru Fireplace a problémy kterým musí jeho potenciální uživatel čelit. Jedná se o simulátor v jazyce Python, který funguje v konzolové verzi a nabízí uživateli možnost vytvořit si vlastní umělou inteligenci a tu nechat hrát proti jiné. Uživatel si však při tvorbě inteligence musí hlídat pravidla hry a dávat si pozor na to, aby omylem nezměnil stav hry nedovoleným způsobem. Výstup z programu ani rozhraní pro uživatele nejsou, dle našeho názoru, dostatečně přívětivé. Také očekáváme, že rychlost simulace tímto simulátorem nebude postačující pro využití umělé inteligence využívající různé prohledávací algoritmy – například monte carlo tree search. Tato domněnka bude ověřena v rámci experimentální části této práce.

Rozhodli jsme se proto usnadnit uživatelské rozhraní tak, aby se případný uživatel mohl pouze věnovat tvorbě vlastní umělé inteligence. (Russel & Norwig, 2009) K tomu slouží jednak vizualizační část programu, která umožňuje uživateli

1 <https://us.battle.net/hearthstone/en/>

2 <https://github.com/jleclanche/fireplace/>

3 <https://github.com/HearthSim/SabberStone>

hrát proti umělé inteligenci a sledovat její chování, ale také třída s metodami určenými k získávání informací o herním stavu a k vykonávání jednotlivých úkonů, která tak uživateli usnadňuje tvorbu umělé inteligence. Simulátor si sám hlídá pravidla a uživateli respektive agentovi umělé inteligence dává přístup k sadě funkcí, které umožňují efektivně získávat informace o herním stavu a dokonce simulovat hru o několik tahů dopředu. Tím se výrazně liší od simulátoru Fireplace, kde si například validní cíle pro svou kartu musí hráč hledat sám. Toto usnadnění umožní i začínajícím uživatelům se zájmem o umělou inteligenci naprogramovat si vlastního, rychlého a dobře fungujícího agenta. Konzolová část aplikace cílí na optimalizaci již otestovaného agenta, kdy uživatel může nechat provést libovolné množství simulací her a získat o nich záznamy a statistiky. Cílem je simulátor dostatečně rychlý na to, aby agentovi umožňoval využít monte carlo tree search pro predikci nejhodnějšího tahu. Tento požadavek bude otestován v experimentální části. V neposlední řadě byl kladen důraz na jednoduchost přidávání nových karet. Karty jsme se rozhodli reprezentovat přehlednou strukturou ve formě xml dokumentu. Uživatel si tak snadno může vytvořit vlastní kartu, kterou by chtěl otestovat. Tento simulátor tedy ve zkratce klade důraz na rychlost simulace a jednoduchost uživatelského rozhraní.

Příkladem uživatele, který využije náš simulátor budiž hráč, který si chce před turnajem ověřit teorii, zda by výměna třech klíčových karet v jeho balíčku zvýšila šance na výhru proti balíčku jeho soupeře. Tento hráč by tedy využil našeho simulátoru tak, že by vytvořil umělou inteligenci, která by uměla hrát s jeho balíčkem a nechal ji odehrát dostatečné množství her proti umělé inteligenci hrající s balíčkem jeho protivníka. Následně by na základě analýzy statistiky výher mohl určit, kterou kartu by mohl ve svém balíčku vyměnit. Dalším oblíbeným cílem hráčů hry Hearthstone je tvorba vlastních karet. Není však snadné určit, zda nová karta není příliš silná. Plnohodnotný simulátor Heartstoneu by měl umožnit uživateli snadno vytvořit vlastní kartu a tu následně otestovat podobným způsobem, jako by se snažil optimalizovat svůj balíček. Tento úkol však není snadný, protože Hearthstone obsahuje velké množství karet a bylo by zapotřebí, aby mohl uživatel editovat karty bez nutnosti rekompilovat celý program simulátoru.

Struktura práce je následující. Kapitola 2 se zabývá pravidly hry Hearthstone a terminologií, aby se čtenář mohl orientovat v dalších pasážích využívajících specifické termíny. V kapitole 3 jsou popsány související práce a programy zabývající se tematikou hry Hearthstone. Kapitola 4 analyzuje problematiku tvorby

tohoto simulátoru a zdůvodňuje volby jednotlivých postupů. Kapitola 5 je uživatelská dokumentace, popisující jak program správně používat. Kapitola 6 je programátorská dokumentace. V kapitole 7 je experiment a porovnání s ostatními podobnými programy. Závěrečná kapitola 8 shrnuje výsledky porovnání s ostatními simulátory a úspěšnost naší implementace.

2 Pravidla hry Hearthstone a základní termíny

Hearthstone je online karetní sběratelská hra, vytvořená společností Blizzard entertainment. Jedná se o hru zasazenou do světa hry Warcraft. Hráči představují hrdiny, kteří si po náročném dni zašli do taverny, aby si spolu u piva zahráli karty. Jde se o karetní hru pro dva hráče, kdy si každý hráč na začátku nejprve vybere hrdinu, který jej bude ve hře reprezentovat avatarem a k němu odpovídající balíček 30 karet. Hráč vyhraje, pokud se mu povede zničit oponentova hrdinu. Toho se dá docílit tím, že sníží jeho životy na 0. Hráč tak může učinit třemi způsoby. Jednak pomocí hraní kouzel, která poškodí oponenta nebo pomocí monster, kterými může na oponenta útočit. Poslední možností je počkat, až oponentovi dojdou karty a on zemře na lineárně se zvyšující poškození, které obdrží pokaždé, kdy se pokusí dobrat si z prázdného balíčku kartu.

2.1 Grafické rozhraní hry Hearthstone a základní herní entity

Herní plán:

Obr. 1

1 – Avatar hrdiny hráče (a) a oponenta (b); 2 – Schopnost hrdiny hráče (a) a oponenta (b); 3 – Mana krystaly – plné (a) a prázdné (b) ; 4 – Hráčova monstra (a) a oponentova monstra (b); 5 – Tlačítko konec kola; 6 – Signalizace časového limitu kola; 7 – Historie zahraných karet; 8 – karty na ruce hráče (a) a oponenta (b)

Hrací plocha - Hrací plocha je prostor, kam hráči vyvolávají monstra. Každý hráč může na svou stranu herního plánu vyvolat až 7 monster. Aby mohl vyvolat další, musí některé z již vyvolaných zemřít.

Hrdina - Hrdina reprezentuje hráče v průběhu hry. V základu má 30 životů, o které když přijde, zemře a hráč prohraje. Volba hrdiny ovlivňuje jednak jeho schopnost, ale také jaké karty smí hráč použít při stavbě svého herního balíčku.

Mana krystal - Poskytuje hráči zásobu many. Mana je platidlo, které hráč využívá k tomu, aby mohl zahrát karty ze své ruky. Hráč začíná hru bez mana krystalů a na začátku každého kola se jejich počet zvýší o jeden, až do maxima 10 krystalů, a všechny se doplní manou. Mana krystal má dva stavy – prázdný a plný. Plný krystal obsahuje jednu manu. Například, pokud hráč zahraje kartu v ceně 2 many a má 3 plné mana krystaly, tak zahrání karty vyčerpá 2 ze 3 jeho mana krystalů a hráči zbydou 3 mana krystaly – 1 plný a 2 prázdné.

Schopnost hrdiny - Schopnost hrdiny je reprezentována speciálním tlačítkem vedle hráčova hrdiny. Její použití stojí 2 many a lze tak standardně učinit jednou za hráčovo kolo. Schopnost hrdiny je vázána na hrdinu, tedy mág bude mít vždy „uděl 1 zranění.“

Karta - Existují karty tří typů - monstra, kouzla a zbraně. Každý typ má specifické vlastnosti a pravidla, nicméně existuje několik společných charakteristik pro všechny karty. Každá karta má vlastní cenu, 'manacost', tedy kolik many stojí zahrání dané karty. Dále má pole pro popis speciálních vlastností a efektů karty. Také má svou raritu, neboli vzácnost. Z herně nedůležitých prvků mají karty také společný design, vlastní obrázek a vlastní jméno. Nyní rozebereme jednotlivé typy.

Obr. 3: Karta monstra   Obr. 4: Karta kouzla   Obr. 2: Karta zbraně

Monstrum - Jinak také řečeno minion. Jedná se o nejčteněji zastoupenou skupinu karet. Monstra hráč zahraje z ruky, případně je vyvolá pomocí jiných karet. Monstrum má určitý maximální počet životů. Když je monstrum zraněno, sníží se jeho aktuální počet životů a pokud se dostane na nulu, je monstrum zničeno. Monstrum má také hodnotu určující sílu jeho útoku. Pokud hráč zaútočí daným monstrem, cíl typicky dostane počet zranění odpovídající síle útoku útočníka. (Mechaniky budou popsány v separátní podkapitole.) Posledním specifickým monster je příslušnost k určité rase. Některá monstra mají kromě typu "monster" navíc ještě podtyp, například "murloc". Tyto podtypy jsou dalším rozlišujícím faktorem, na který se mohou odvolávat jiné karty ve svých efektech. Monstrum po zahrání zůstane vyloženo na stole a hráč s ním může od následujícího kola útočit jedenkrát za kolo do validního cíle. Zničená monstra jsou odstraněna ze hry.

Kouzlo - Kouzla neboli „spells“ jsou karty, které hráč může zahrát, a které mají jednorázový efekt, po jehož provedení jsou odstraněna ze hry. Kouzla jsou ovlivňována takzvaným "spell damage +X" - což je schopnost některých monster, která zvyšuje poškození, která způsobí hráčem zahaná kouzla o X.

Zbraň - Zbraň neboli „weapon“ je karta, která po zahrání umožní hráči útočit s jeho hrdinou, jako by to bylo monstrum. Zbraň má stejně jako monstrum útok, ale na rozdíl od něj má místo životů takzvanou výdrž - „durability“. Každý útok se zbraní sníží její výdrž o jedna. Když se její výdrž sníží na nula, zbraň se rozpadne a je odstraněna ze hry. Hrdina smí mít vedle sebe vyloženou pouze jednu zbraň a pokud hráč zahraje novou v okamžiku, kdy jeho hrdina nějakou zbraní stále disponuje, dojde ke zničení starší zbraně.

2.2 Základní termíny používané ve hře

Vyvolat / summon - Vyvolání monstra způsobí, že se na příslušné herní ploše objeví dané monstrum. Tento efekt spouští efekty vázané na vyvolání monstra.

Zahrát / play - Zahrání se vztahuje na karty, které má hráč na ruce. Když hráč zahraje kartu z ruky, provede se její battlecry, pokud jde o monstrum, a dojde ke

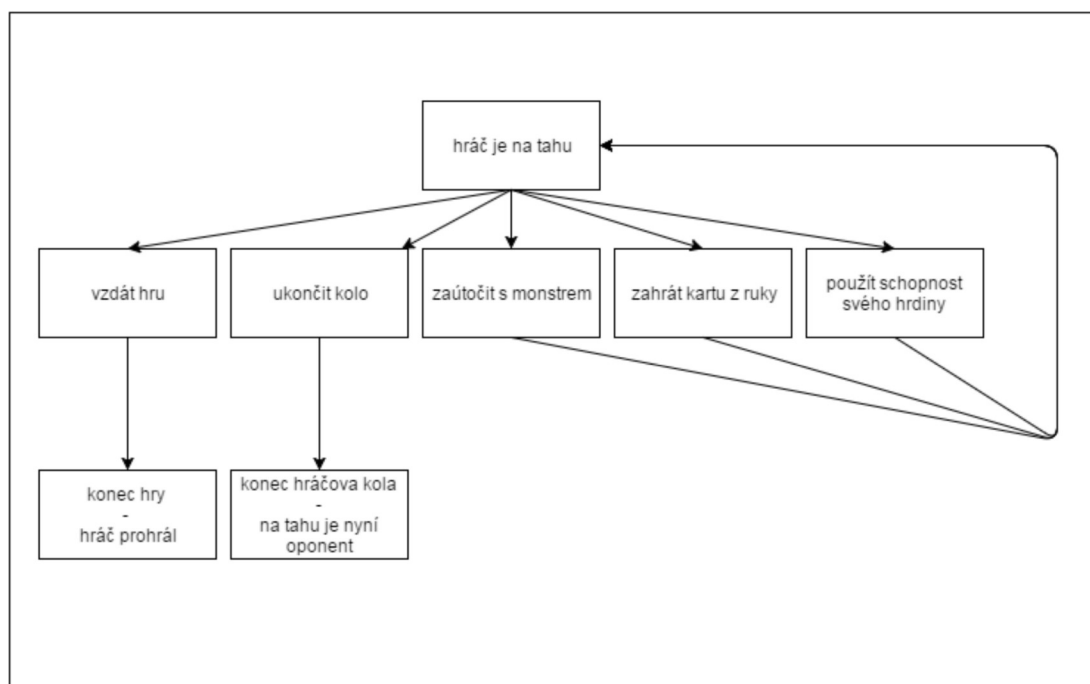
spuštění efektů vázaných na událost, kdy hráč zahraje kartu. Následně dojde k vyvolání monstra.

Nepřítel / enemy - Jedná se o označení všech entit na oponentově polovině hrací plochy. Jde tedy o monstra, hrdinu a zbraň oponenta.

Charakter / character - Charakter je instance monstra nebo hrdiny. Jedná se tedy případně i o hráčovo monstrum či hrdinu.

2.3 Průběh herního kola

Hra se dělí na jednotlivá kola. Hráč odehraje své kolo a poté následuje kolo protivníka. Hráči spolu navzájem nemohou interagovat a i jednotlivé akce hráče spolu nijak neinteragují. Před tím, než hráčovo kolo začne, dojde k automatickému provedení efektů vázaných na začátek kola. Stejně tak i na konci kola dojde k provedení efektů vázaných na jeho konec.

Obr. 5: Průběh hráčova kola a akce, které v jeho průběhu může dělat

Hráč má ve svém kole několik možností co učinit za tah. Tyto možnosti jsou přehledně shrnuty v grafu (Obr. 5). Vždy může ukončit kolo stisknutím příslušného tlačítka. Také může vybrat monstrum na své straně hracího plánu, pokud toto

monstrum smí zaútočit. V tom okamžiku však jeho následující akce musí být buď zrušení výběru daného monstra, čímž se vrátí do základního stavu nebo zvolení validního cíle. Pokud zvolí cíl útoku, hra provede daný útok, aplikuje jeho výsledek a vrátí se do základního stavu, kdy čeká na další akci hráče. Průběh útoku bude popsán v další části. Pokud má hráč na ruce kartu, jejíž cena je menší nebo rovna množství many, kterou hráč v současné době disponuje, tato karta se zvýrazní a nabídne se jako další možná akce výběru. Pokud ji hráč vybere, má opět možnost výběr zrušit nebo zvolit validní cíl pro danou kartu. Monstra bez schopností pouze zahraje. Pokud má monstrum schopnost typu „battlecry,“ která vyžaduje, aby hráč vybral její cíl, hráč tak musí v průběhu zahrání karty učinit – pokud existuje validní cíl. V opačném případě se monstrum zahraje jako monstrum bez schopnosti. Schopnosti monster budou vysvětleny v další části. Pokud se jedná o kartu typu kouzlo, hráč ji smí zahrát jen v případě, že pro ni existuje validní cíl. V případě, že se jedná o kartu, kde hráč musí vybrat cíl manuálně. Zbraně hráč pouze zahraje.

2.4 Efekty karet

Karty mají různé efekty. Efekt karty je na ní vždy popsán a efekty jsou velmi různorodé. Existuje ovšem soubor určitých klíčových slov, která se vyskytují na kartách – zejména monstrech, a která určují specifické efekty. Jedná se o následující klíčová slova:

„**Battlecry:** <efekt X>“ - Pokud hráč zahraje tuto kartu z ruky, tak dojde k provedení X. (Pozor, je velmi důležité rozlišovat mezi zahráním a vyvoláním. Zahrání je, když hráč zahraje kartu z ruky, vyvolání je, pokud hráč kartu vyvolá jiným způsobem, například pomocí jiné karty.)

„**Deathrattle:** <efekt X>“ - Pokud monstrum zemře, provede se X.

Taunt - Pokud je na oponentově straně monstrum se schopností taunt, tak smí hráč jako validní cíl útoku zvolit pouze monstra s touto schopností.

Stealth – Protihráč nemůže vybrat monstrum jako cíl žádné svojí akce. Hráč, který má kontrolu nad monstrem se schopností stealth jej cílovat může. Pokud monstrum zaútočí, ztratí stealth.

Windfury - Monstrum smí zaútočit dvakrát za kolo.

Charge - Monstrum smí zaútočit v kole kdy se objevilo na hrací ploše.

Frozen - Monstrum přijde o následující instanci útoku. Tedy, když zmrazím oponentovo monstrum, tak nebude útočit v příštím oponentově kole. Pokud bych si zmrazil své vlastní monstrum, tak pokud již zaútočilo, bude zmrzlé celé mé následující kolo. Pokud ne, bude zmrzlé jen v tomto kole.

2.5 Průběh útoku

Pokud hráč deklaruje útok nějakým svým monstrem, dojde automaticky k provedení následující sekvence.

Monstrum se deklaruje jako útočící s určitým cílem. Dojde ke zkontrolování efektů spouštěných pokud monstrum zaútočí. Pak následuje fáze, kterou jsme nazvali „clash.“ Při clashi dojde k tomu, že aktuální síla útoku útočnicka se odečte od aktuálních životů obránce a naopak. Pak dojde ke zkontrolování efektů spouštěných, když monstrum ztratí životy. Následuje kontrola, zda-li některé z monster má 0 nebo méně životů. Pokud k tomu dojde, tak se na přeživších monstrech zkontroluje, jestli mají schopnosti spouštěné smrtí jiného monstra, která se následně provede. Na mrtvém monstrem se případně spustí schopnost deathrattle. Tím skončí sekvence útoku a hra se opět přesune do základního stavu.

Existují i speciální případy, kdy se útok může provést jinak, než bylo původně zamýšleno. Může to být způsobeno některými schopnostmi monster nebo kouzel. Tyto případy však nemohou nastat s ohledem na množinu karet, které tato práce implementuje a tedy je zbytečné je nyní rozebírat a vysvětlovat.

2.6 Obecná pravidla hry a mechanik

Cílem hry je snížit počet životů oponenta na 0. Hra může skončit výhrou jednoho z hráčů, ale i remízou, pokud dojde k snížení životů obou hrdinů v důsledku zahrání jedné karty. Tedy například pokud by oba hráči měli 2 životy a hráč na tahu by zahrál kartu „hellfire,“ která udělí 3 zranění všem charakterům, tak oba hrdinové zemřou a nikdo nevyhraje – hra skončí remízou.

Hráči se na začátku každého kola naplní manakrystaly manou a zvýší se jejich množství o jeden, až do maxima 10 manakrystalů. Také dojde k odemčení schopnosti hráčova hrdiny. Hráč si také musí dobrat jednu kartu z herního balíčku.

Pokud jeho herní balíček neobsahuje karty, dostane poškození podle jeho fatigue. Tato hodnota roste lineárně o 1 zranění za každou neúspěšně dobranou kartu. Hráč smí mít v ruce 10 karet a všechny další dobírané karty jsou bez náhrady odstraněny ze hry.

Hráč smí zahrát kartu z ruky, pokud jsou splněny základní podmínky. Musí mít dostatek many, který odpovídá ceně karty, kterou chce zahrát. Dále musí mít v případě kouzel validní cíl. Pokud tedy bude hráč chtít zahrát kartu „sacrificial pact,“ která má za efekt „znič démona a obnov 5 zranění svému hrdinovi“ a na herní ploše nebude vyložena žádná karta s podtypem „démon,“ hráč tuto kartu nemůže zahrát. Ovšem v případě kouzel, která mají efekt aplikovaný na všechny validní cíle, smí hráč kouzlo zahrát a ono se provede bez efektu. Tedy například zahrání karty „flamestrike,“ která „udělí 4 poškození všem nepřátelským monstrům,“ v momentě, kdy oponent nemá žádná monstra na stole, nebude mít žádný efekt, ale hráč ji smí zahrát. Monstra jsou omezena pouze velikostí hracího pole, které má kapacitu 7 monster pro každého z hráčů. Jejich battlecry se neprovede, pokud nemá validní cíl, což ale není překážka pro zahrání monstra.

S monstry smí hráč zaútočit jednou za kolo do libovolného validního cíle. Validní cíl je buď oponentův hrdina nebo jeho monstra. Dále pak jsou zde omezení logicky plynoucí z monster se schopnostmi taunt a stealth. Monstrum nesmí zaútočit v kole, kdy bylo vyvoláno, pokud nemá schopnost charge. Poškození, která monstra i hráči obdrží, na nich zůstávají až do konce hry nebo do vyléčení. Vyléčit lze pouze do aktuálního maxima životů. Případné trvalé změny ve formě buffů životů monstra zvyšují aktuální i maximální počet životů o příslušnou hodnotu. Buffy se odstraní pokud je monstrum odstraněno z hrací plochy a pomocí efektu silence. Při odstranění buffu, který přidával monstru životy, dojde nejprve ke snížení maximálního počtu životů. Pokud by pak mělo monstrum mít více aktuálních životů než maximálních, dojde ke snížení jeho aktuálních životů na příslušnou hodnotu.

Pokud některá z hráčových akcí spustí řetězec reakcí, hra vyhodnotí tento řetězec a až poté umožní hráči zvolit další akci. Některé efekty karet pracují s náhodnými cíli. Příkladem budiž mágovo kouzlo „arcane missiles,“ které rozdělí 3 zranění mezi náhodné nepřátelské cíle. V tomto případě se po každém uděleném zranění kontroluje, jestli by daný cíl neměl zemřít. Pokud by došlo k tomu, že by první zranění snížilo životy monstra na 0, tak zbylé 2 budou rozděleny mezi zbývající cíle. Tedy nedojde k zbytečnému plýtvání na již zabitá monstra.

Hráč smí také jedenkrát za kolo využít schopnost svého hrdiny. Ta stojí standardně 2 many a liší se dle zvoleného hrdiny. Hrdina také ovlivňuje karty, ze kterých smí hráč postavit svůj herní balíček 30 karet. Pro balíčky platí v podstatě 3 pravidla. Balíček smí obsahovat pouze karty příslušící odpovídajícímu hrdinovi a karty neutrální. Dále se v něm nesmí jedna karta vyskytovat více než dvakrát a pokud se jedná o kartu legendární kvality, tak ta se smí v balíčku vyskytovat pouze jedenkrát. Balíček musí mít 30 karet.

3 Related work

V této kapitole se podrobněji seznámíme s existujícími implementacemi simulátorů hry Hearthstone a dalšími programy, které se zabývají touto tematikou. Hlavním producentem těchto programů je skupina HearthSim⁴. Tato skupina se zabývá tvorbou a použitím simulátorů hry Hearthstone. Až na dvě výjimky – Fireplace a SabberStone se nám nepodařilo najít žádný jiný funkční simulátor hry Hearthstone, který by byl udržován a aktualizován podle přidávaných karet.

3.1 Fireplace

Fireplace je první funkční simulátor hry hearthstone, který byl naprogramován a uvolněn k širšímu využití. Jeho vývoj začal v srpnu 2014 a byl ukončen koncem roku 2016. Nemá naimplementovány všechny karty ani mechaniky. Jedná se o simulátor v jazyce Python, který nemá grafické rozhraní a s uživatelem komunikuje pouze pomocí konzole. Tento simulátor má řadu nedostatků, které se náš simulátor snaží odstranit. Jedním ze základních problémů je rychlost tohoto simulátoru. Konkrétní měření a data budou dále popsána v příslušné kapitole. Dalším z problémů je nízký uživatelský komfort a zejména absence grafického rozhraní. Fireplace je nejstarší z testovaných simulátorů. Jeho výstup je čistě konzolový. Ačkoliv byl vyvíjen dlouho, přesto má tento simulátor jen relativně malou uživatelskou příručku. Uživatel je odkázán na několik krátkých článků na internetu, které popisují jednotlivé úkony a fungování simulátoru. Ke svému správnému fungování potřebuje, aby uživatelův Python obsahoval knihovnu Hearthstone. V té je dostupná databáze karet ve formátu xml dokumentu, jak byla extrahovaná z oficiálního klienta hry Hearthstone. Pozitivní aspekt tohoto přístupu je, že uživatel má k dispozici velké množství karet. Nevýhodou je, že přidávání vlastních karet není příliš intuitivní a je relativně náročné a zdlouhavé. Zásadním problémem je, že přestal být dále vyvíjen a udržován.

3.2 Hearthbreaker

Hearthbreaker⁵ je další simulátor v jazyce Python 3. Jedná se o jeden z původních projektů HearthSim. Tento simulátor byl využit DeepMind týmem

---

⁴ <https://hearthsim.info/>

⁵ <https://github.com/danielyule/hearthbreaker>

společnosti Google pro tvorbu nových karet. (Ling et al, 2015) Cílem jejich experimentu bylo zjistit, zda je systém využívající strojové učení schopen vygenerovat kód karty, jejíž parametry mu byly zadány. Ukázalo se, že ačkoliv některé karty byly vygenerovány správně, ve většině případů byla karta generována chybně. Je důležité zmínit, že karty, které byly implementovány správně, byly v podstatě editované kopie již existujících karet, na kterých se neuronová síť učila. Chyby byly obecně dělány při generování kódu efektů karet, zatímco název a případné atributy jako například útok nebo cena seslání byly generovány správně. Hearthbreaker obsahuje implementaci většiny karet až do edice Black Rock Mountain. Tento projekt však není nadále vyvíjen a byl opuštěn.

3.3 *HearthShroud*

HearthShroud⁶ je simulátor hry Hearthstone napsaný v Haskellu. Nabízí konzolové rozhraní. Jeho projekt není již dále udržován.

3.4 *SabberStone*

SabberStone je simulátor, jehož vývoj začal na přelomu 2016/2017. Jeho vznik byl zapříčiněn absencí rychlého simulátoru, který by umožnil implementaci rychlých AI. Je napsán v C# Net Core a celkově je velmi podobný našemu programu, co se záměru jeho tvorby týče. Jelikož je to jediný další funkční simulátor, budeme se i s ním porovnávat, co se výkonnosti týče. Sabberstone je nejmladší simulátor hry Hearthstone, který byl vyvinut jako náhrada nepostačujícího simulátoru Fireplace skupinou HearthSim. Jeho hlavními přednostmi jsou rozšířené možnosti pro uživatele a vyšší rychlost simulace. Uživateli umožňuje klonovat herní stav v libovolném momentu simulace. Jeho grafické rozhraní je v současné době ve vývoji, ale simulace her v konzolovém režimu je plně funkční. Stejně jako Fireplace využívá databázi karet extrahovanou z herního klienta Hearthstone. Jelikož se jedná o stejný xml dokument jako v případě simulátoru Fireplace, jsou benefity i negativa tohoto přístupu stejné. Detailnější analýza tohoto simulátoru bude zmíněna v kapitole s experimentem.

---

⁶ <https://github.com/thomaseding/hearthshroud>

4 Analýza problému

V této kapitole budeme pojednávat o tom, pro jaké postupy a návrhy jsme se při tvorbě našeho simulátoru rozhodli a proč. První část se zabývá návrhem zdrojového xml dokumentu, druhá návrhem vlastního simulátoru.

4.1 Databáze a návrh karet

Prvním úkolem bylo rozhodnout, jak chceme reprezentovat karetní databázi. Rozhodli jsme se zvolit uživatelsky přívětivou formu xml dokumentu, která bude z velké části nezávislá na vlastním kódu programu. Důvodem pro tuto volbu byl důraz na to, aby uživatel měl možnost editovat a tvořit karty, aniž by přitom musel opětovně kompilovat simulátor. Analyzovali jsme jednotlivé karty, které se vyskytují ve hře Hearthstone. Zvláštní důraz jsme kladli na karty, které jsme v rámci rozsahu naší práce měli implementovat. Takto jsme zjistili, že karty mají určité společné rysy. Prakticky všechny entity ve hře jsou určitá obdoba objektu karta. Jedná se zejména o typ karty – monstrum, kouzlo, zbraň, hrdina – a následně tedy o případný počet životů, sílu útoku a cenu za zahrání. Druhá významná spojitost je schopnost dané karty. Ty jsme rozdělili na schopnosti určené klíčovými slovy a na schopnosti určené textem. Schopnosti určené klíčovými slovy byly popsány v druhé kapitole, která pojednává o pravidlech. Jedná se o schopnosti jako například taunt, charge atd.. Tyto schopnosti jsme se rozhodli reprezentovat pomocí takzvaných tagů. Tag je označení, které umožňuje třídit karty. Jednotlivé schopnosti se na tyto tagy mohou odvolávat. Schopnosti určené textem jsou o poznání složitější na implementaci. Analýza karet ukázala, že drtivá většina těchto schopností využívá konečnou a rozumně velkou množinu mechanik. Jedná se například o dobrání karty, udělení zranění či zničení monstra. Tyto mechaniky jsme se proto rozhodli implementovat v rámci kódu programu a v rámci xml dokumentu se na ně pouze odkazovat. V rámci všech karet, které jsou ve hře Hearthstone k dispozici, je malé množství karet, které mají unikátní schopnosti. Tyto karty by musely mít tyto schopnosti naprogramované v kódu jen pro sebe. Nicméně žádná z těchto karet není implementována v rámci množiny karet, kterou jsme implementovali v rámci našeho simulátoru. Pokud jde o schopnosti, které jsou určeny textem, bylo nutno určit, jak tyto schopnosti budou určovat svůj cíl. Tento problém je zjednodušen faktem, že jediná možnost, kdy hráč může vybrat cíl pro kartu, je okamžik, kdy danou kartu hraje. Pokud tedy hraná karta vyžaduje cíl

zvolený hráčem, první z případných mnoha schopností karty určuje pomocí svých tagů, jaké cíle jsou přípustné. Ostatní schopnosti jsou již vázány buď na cíl určený hráčem nebo na cíle určené pomocí svých vlastních tagů. Příkladem budiž karta „Sacrificial pact“ -

```
<Card>
  <Name>Sacrificial Pact</Name>
  <Attack/>
  <HP/>
  <Manacost>0</Manacost>
  <Tags>
    <Spell/>
  </Tags>
  <Skills>
    <Skill>
      <Type>wtf</Type>
      <Target>
        <Tags>
          <Demon/>
        </Tags>
      </Target>
      <Effect>
        <Function targets="1" selector="PLAYER" value = "1">Destroy</Function>
      </Effect>
    </Skill>
    <Skill>
      <Type>wtf</Type>
      <Target>
        <Tags>
          <Own/>
          <Player/>
        </Tags>
      </Target>
      <Effect>
        <Function targets="1" selector="ALL" value="5">Heal</Function>
      </Effect>
    </Skill>
  </Skills>
  <TargetNeeded>YES</TargetNeeded>
<Targetable>YES</Targetable>
</Card>
```

Jedná se o kouzlo, které má následující efekty: zničit démona a vyleč svého hrdinu o 5 životů. Schopnost karty využívá dvou efektů – zničit a vyleč. Každý z těchto efektů ovšem cílí na jiný objekt. Zničen má být démon, ale vyléčen hráčův hrdina. Proto má tato karta dvě schopnosti, každá z nich volající jinou z implementovaných funkcí a mající jiné cíle. První schopnost ničí démona. Aby hráč mohl kartu zahrát, musí mít zvolený validní cíl. Tím je libovolná karta, která obsahuje tag „demon.“ Pokud tento požadavek splní, kartu lze zahrát a první schopnost zničí démona, zatímco druhá si jako svůj cíl zvolí vlastního hrdinu a vyléčí jej o 5 životů. Naším přístupem jsme tedy umožnili uživateli, aby si tyto schopnosti modifikoval, dle svých přání a představ, aniž by kvůli tomu musel, jako je tomu v ostatních simulátorech, zasahovat do kódu programu. Tvorba nových karet je také velmi jednoduchá, neboť se na karty program odkazuje pomocí jejich jména, které slouží, jako unikátní identifikátor.

4.2 Simulátor a herní stav

4.2.1 Herní stav

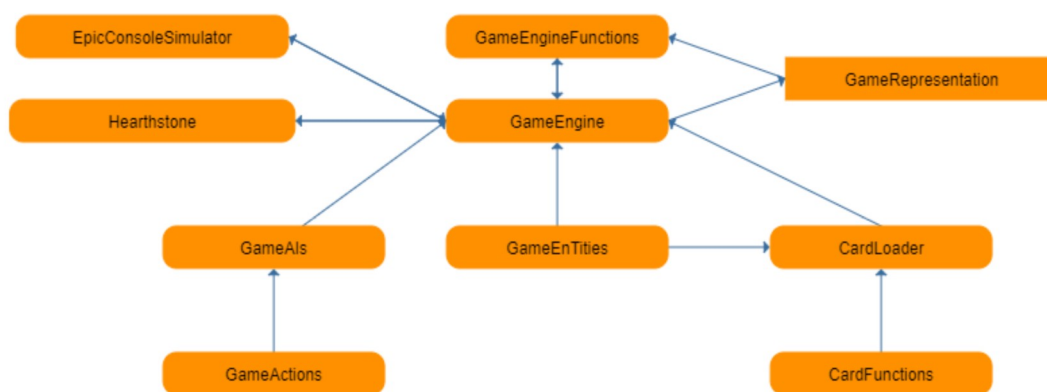
Základním prvkem našeho simulátoru je herní stav. Jedná se o třídu, která popisuje aktuální stav hry. Obsahuje všechny informace, které jsou o hře k dispozici. Umožňuje být klonován, díky čemuž si umělá inteligence může simulovat vlastní průběhy hry a výpočty, aniž by přitom ovlivnila skutečný herní stav. Herní stav je stav hry v okamžiku, kdy se čeká na akci hráče nebo AI. Po zvolení akce dojde k řetězovému volání funkcí, které vyústí buď opět v návrat do stavu čekání na akci nebo v konec hry. Protože jsou všechny informace o hře obsaženy v jednom objektu, je snadné předávat a modifikovat tyto data.

4.2.2 Simulátor

Simulátor tvoří dvě hlavní třídy. Jedná se o `GameEngine` a `GameEngineFunctions`. První z nich řídí vlastní simulaci. Má jen několik primárních úkolů. Jedním z nich je zajištění funkce grafického rozhraní. V původním návrhu jsme v rámci této třídy měli implementovány i metody, které operovaly s herním stavem. Dospěli jsme však k závěru, že je výhodnější mít oddělenou třídu, která bude implementovat veškeré operace prováděné na herním stavu. Takto každá instance AI dostane předán odkaz na instanci herního stavu. Sama si pak vytvoří vlastní instanci

třídy GameEngineFunctions, kterou následně může využívat pro efektivní získávání informací o herním stavu a jeho případném vývoji. Třída GameEngineFunctions obsahuje všechny nástroje pro manipulaci s herním stavem i pro simulaci průběhu jedné hry.

Závislosti jednotlivých modulů jsou znázorněny v následujícím diagramu (Obr. 6). GameEngine řídí simulaci a využívá k tomu GameEngineFunctions. Pro načtení karetní databáze využívá CardLoader. Ten využívá CardFunctions pro správné načítání karet. Umělé inteligence načte GameEngine ze souboru GameAIs. Ty využívají pro komunikaci s programem instance tříd obsažených v GameActions. Veškeré herní entity jsou obsaženy v souboru GameEntities. Ten využívá jak CardLoader tak GameEngine. GameEngine vytvoří instanci třídy GameRepresentation, se kterou pracuje GameEngineFunctions.

Obr. 6: Závislosti jednotlivých komponent programu

Při návrhu simulátoru zvažovali různé možnosti přístupu k simulaci průběhu hry. Zvažovali jsme přístup podobný tomu, který využívá Sabberstone. Tedy jakýsi zásobník, do kterého se přidávají jednotlivé události a ty se postupně vyhodnocují. Po analýze průběhu hry jsme se rozhodli implementovat současný systém. Namísto zásobníku jsou jednotlivé metody volány řetězově a samy si kontrolují důležité události. Tento přístup ideově vychází z přístupu použitého při návrhu implementace karet. Existuje jen malé omezené množství akcí, které interagují s herním stavem. Příkladem budiž dobrání karty. V našem případě by samotná metoda, která dobírá kartu, zkontrolovala zda mezi monstry na hrací ploše není některé, které by interagovalo s dobíráním karet. V námi implementované množině karet ovšem nejsou karty, které by interagovaly se hrou mimo okamžiku jejich zahrání. Udržování jednoho herního stavu usnadňuje jeho klonování. Herní stav je vždy po skončení

řetězu funkcí v základním stavu, kdy čeká na další hráčovu akci. Případné odebírání zrušených akcí ze zásobníku je v našem řešení provedeno kontrolou validity prováděné akce v průběhu řetězu jejího provádění.

5 Uživatelská dokumentace

Tato kapitola popisuje uživatelskou dokumentaci a způsoby, jakými uživatel může pracovat s tímto simulátorem. Je rozdělena do několika segmentů, které odpovídají jednotlivým logickým blokům programu. První blok popisuje konzolovou aplikaci a způsob práce s jejím vstupem a výstupem. V druhém segmentu se čtenář seznámí s grafickým rozhraním určeným pro ladění uživatelem vytvořených umělých inteligencí. Třetí segment popisuje jak může uživatel vytvořit vlastní karty a mechaniky, které by chtěl otestovat. Závěrečný čtvrtý segment popisuje postupy nutné pro tvorbu a implementaci vlastního agenta umělé inteligence.

5.1 Požadavky ke spuštění

Pro spuštění konzolové aplikace nejsou žádné speciální požadavky. Pokud chce uživatel programovat vlastní umělou inteligenci, bude potřebovat Microsoft Visual Studio 2015 nebo vyšší. Pro implementaci nových karet je zapotřebí pouze libovolný editor XML dokumentů.

5.2 Konzolová aplikace

Konzolová aplikace (dále jen aplikace/program) slouží k analyzování velkého počtu her a je primárně určena jako nástroj pro tvorbu optimálních herních balíčků pro danou umělou inteligenci.

5.2.1 Obsluha aplikace

Uživatel má dvě možnosti, jak aplikaci obsluhovat. Buď může zadat přímo parametry při spuštění nebo může informace poskytnout po spuštění aplikace. Když uživatel spustí aplikaci, ta s ním začne komunikovat pomocí standardního výstupu na konzoli. Příklad vstupních parametrů:

```
EpicConsoleSimulator.exe 10000 basic_mage.txt basic_mage.txt RandomAI  
RandomAI Yes
```

Pokud by hráč zadal neplatný počet parametrů nebo nezadal žádné bude na ně aplikaci dotázán. Nejprve aby poskytl počet her, které chce nechat odsimulovat,

následně musí zadat název souboru obsahující seznam karet pro prvního hráče, název souboru obsahující seznam karet pro druhého hráče, název AI hrající za prvního hráče, název AI hrající za druhého hráče a závěrem jestli chce, aby se průběh hry vypisoval na konzoli. Tyto údaje může uživatel zadávat i formou argumentů při spouštění aplikace. Jako je tomu v případě výše.

5.2.2 Interpretace výstupu

Aplikace v každém případě poskytne výstup v následujícím formátu.

```
Simulator started in Console Mode
Performance measurement started.
Total Time Elapsed: 00:00:03.7212880
Final score after 10000 simulations:
6909/3091/0
basic_mage.txt + RandomAI vs basic_mage.txt + RandomAI

00:00:03.7475693 total
00:00:00.8736308 preparation
00:00:02.8669029 gametime
00:00:00.0070360 difference

155371 total turns elapsed
```

Nejprve oznámí začátek simulace. Po jejím skončení oznámí celkový čas, který simulace zabrala. Následuje rekapitulace, kolik her bylo odehráno. Na následujícím řádku se vypíše počet výher prvního hráče (p1w), počet výher druhého hráče (p2w) a počet her, které skončily nerozhodně remízou. Formát tohoto řádku je p1w/p2w/remízy. Další řádek obsahuje rekapitulaci kombinací balíčků a agentů, kteří hráli proti sobě v této simulaci. Poté je vypsán detailnější rozbor času simulace. Celkový čas, čas strávený přípravou simulace – tedy načítáním karet z databáze, iniciací herního stavu před každou hrou a úklidem po hře. Čas strávený čistě v herní smyčce je na následujícím řádku označen jako gametime. Poslední řádek spíše pro kontrolu udává časový rozdíl mezi celkovou dobou simulace a součtu přípravy a

herního času. Je to v podstatě čas, který zabrala vlastní obsluha kódu simulace. Poslední řádek informuje uživatele, kolik kol celkem simulace trvala. Toto číslo udává počet kol obou hráčů, takže pokud bychom chtěli mít tradiční pojem herního kola jakožto dvojice hráčova a oponentova tahu, bylo by nutné toto číslo vydělit dvěma.

5.2.3 Formát vstupních souborů

Hráč musí poskytnout seznam karet pro balíčky, jejichž hry má program simulovat. Tyto seznamy musí hráč poskytnout ve formě textového souboru. Soubor musí splňovat předepsaný formát. První řádek musí obsahovat jméno hrdiny. Následující řádky musí obsahovat po jednom jménu karty, kterou chce hráč mít obsaženou v balíčku. Hráč může zvolit libovolné celkové množství karet. Není tedy v tomto případě limitován pravidly, podle kterých by balíček měl obsahovat přesně 30 karet.

Název AI musí korespondovat s AI, která je v programu implementována. V základu jsou implementovány dvě jednoduché AI - „RandomAI“ a „FaceHunterAI.“ Tyto slouží k demonstraci toho, jak může AI vypadat, aby si začínající uživatel mohl snáze implementovat svou vlastní.

5.3 *Vizuální aplikace pro ladění*

Vizuální aplikace (dále jen aplikace/program) slouží k ladění umělé inteligence. Uživatel zde může hrát proti umělé inteligenci (ale i sám proti sobě) a sledovat její reakce v závislosti na jeho tazích.

5.3.1 Obsluha aplikace

V základu je nastavena hra uživatele proti AI FaceHunterAI s náhodnými balíčky. Pro vlastní podobu hry potřebuje uživatel nastavit parametry hry v souboru GameEngine.cs. V tomto případě může editovat přímo kód obsluhující načítání hry, aby docílil konkrétního stavu hry, který by chtěl otestovat. Jedná se o úpravu hodnot instance třídy GameRepresentation. Tato třída je vysvětlena v kapitole o programátorské dokumentaci. V základním stavu bude uživatel hrát proti AI celou hru od začátku do konce. K tomu má k dispozici jednoduchou vizualizaci herního

plánu. Ta kopíruje předlohu originálního herního plánu hry Hearthstone. K dispozici má několik ovládacích prvků. Tlačítko pro ukončení tahu, kterým může ukončit svůj tah. Také má k dispozici pole, kde mu hra vypíše všechny karty, které může vybrat a zahrát, případně i monstra, se kterými může zaútočit. Pokud uživatel jednu takovou kartu vybere, ve vedlejším listu se mu zobrazí všechny validní cíle. Existuje i možnost, že toto pole bude prázdné a uživatel tak nebude mít co vybrat. V obou případech se po vybrání cíle, případně po vybrání karty, která nevyžaduje cíl, odemkne tlačítko „confirm,“ jehož stisknutím hráč potvrdí svou volbu a hra zahraje příslušnou kartu. V průběhu těchto akcí se všechny vybrané karty zvýrazní v seznamech karet, které znázorňují karty na hráčově ruce a monstra na herní ploše. Toto je podstatné, protože karty jsou zobrazeny jen pomocí svého názvu a pokud by hráč měl na ruce i na stole kartu monstra se stejným názvem, která by měla schopnost „battlecry – uděl 1 zranění do nepřátelského cíle,“ tak by bez tohoto zvýraznění hráč nemohl vědět, zda vybírá kartu z ruky, jehož schopností chce udělit 1 zranění do oponenta nebo monstrum na hrací ploše, kterým chce zaútočit. Poslední aspekt grafického rozhraní jsou rozšířené informace o kartách. Pokud hráč vybere kartu, její rozšířené informace se vypíšou pod listem, ze kterého byla vybrána. Tyto informace zobrazují současný i maximální počet životů a sílu útoku. Veškeré informace o průběhu hry jsou dále poskytovány na standardním výstupu. Pokud tedy uživatel pustí grafické rozhraní z konzole, bude mít k dispozici i přehledné informace o jednotlivých akcích, které byly v průběhu hry prováděny.

5.4 Tvorba vlastních karet

Klíčovým aspektem simulátoru je i snadná implementace a tvorba vlastních karet. Uživatel k tomu potřebuje pouze modifikovat soubor XMLCardBase.xml. Tento soubor obsahuje všechny karty, se kterými program pracuje. Jeho uspořádání je následující. Kořenový element „Cards“ má pod sebou jen libovolné množství jednotlivých karet – elementů „card.“ Karta je určena pomocí několika základních elementů. Jméno, útok, životy, cena za seslání a v případě, že se jedná o kouzlo, zda vyžaduje cíl k zahrání. Také obsahuje seznam takzvaných tagů. Ty slouží k snadné identifikaci a třídění karet. Vezměme příklad následující karty:

<Card>

```

<Name>Arcane Missiles</Name>
<Attack/>
<HP/>
<Manacost>1</Manacost>
<Tags>
  <Spell/>
</Tags>
<Skills>
  <Skill>
    <Type>wtf</Type>
    <Target>
      <Tags>
        <Enemy/>
      </Tags>
    </Target>
    <Effect>
      <Function targets="3" selector="RANDOM_SPLIT" value
="3">Deal_Damage</Function>
    </Effect>
  </Skill>
</Skills>
<TargetNeeded>NO</TargetNeeded>
<Targetable>NO</Targetable>
</Card>

```

Jedná se o kartu s názvem „arcane missiles,“ která stojí 1 manu na zahrání. Z jejích tagů je patrné, že se jedná o kartu typu kouzlo. Nemá proto žádný útok ani životy. Také není třeba, aby jí hráč ručně cíloval, protože se její cíle vyhodnotí samy. Poslední část, která nám zbývá vysvětlit je element „skills.“ Ten tvoří seznam jednotlivých schopností - „skill.“ Každá schopnost je v podstatě konkrétní efekt, který má karta provést. Některá monstra nemají efekty žádné a tedy budou mít tento seznam prázdný. Některá monstra mají však komplikovanější efekty, než výše zmíněný například taunt nebo charge. Tyto efekty je nutno popsat pomocí jednotlivých částí, které provádějí. V našem případě se jedná o efekt udělení zranění. Ten je dále určen několika parametry. Jedná se o množství cílů, způsob vybrání cílů a celková hodnota zranění. Konkrétně tedy dojde k udělení 3 zranění, která budou po 1 rozdělena mezi 3 náhodné cíle. Tato schopnost má vlastní seznam tagů, které ovlivňují, jaké cíle jsou validní, pro tuto konkrétní část schopnosti. Některé karty

mají více než jeden jednoduchý efekt. Řekněme, že by hráč chtěl vytvořit vlastní kouzlo, které by udělilo 4 zranění do 4 různých nepřátel a zároveň by hráče vyléčilo o 5 životů. Musel by tedy využít dvou rozdílných efektů – udělení zranění a léčení. Tyto efekty by navíc měly rozdílné cíle. Uživatel tedy může využít výše zmíněný kód karty arcane missiles jako vzor a upravit název a cenu za seslání. Nyní zbývá jen implementovat požadované efekty. Efekt udělení zranění můžeme opět použít jako vzor, ale je třeba změnit parametry. Požadovaná funkce by vypadala následovně.

```
<Function targets="4" selector="RANDOM" value = "4">Deal_Damage</Function>
```

Uživatel musí změnit počet cílů i hodnotu zranění. Ovšem také musí změnit způsob výběru cílu z „RANDOM_SPLIT“ na „RANDOM.“ Tím docílí toho, aby se 4 zranění nedělila po jednom, ale aby došlo k udělení 4 zranění do každého náhodného cíle. Zbývá implementovat schopnost léčení. Protože se jedná o schopnost, která bude mít jiné cíle, než schopnost udělení zranění, musíme vytvořit novou schopnost celou a ne jen vložit další funkci. Uživatel tedy vytvoří následující blok kódu:

```
<Skill>
  <Type>wtf</Type>
  <Target>
    <Tags>
      <Own/>
      <Player/>
    </Tags>
  </Target>
  <Effect>
    <Function targets="1" selector="ALL" value="5">Heal</Function>
  </Effect>
</Skill>
```

Rozdílné tagy nyní určují hráče, který hraje toto kouzlo jako validní cíl. Funkce léčení nyní podle zadaných parametrů vybere všechny validní cíle (tedy hráčovu postavu) a vyléčí jí 5 zranění. Hodnota parametru počtu cílů je pro způsob výběru všech validních cílů nepodstatná – simulátor automaticky vybere všechny cíle, které splňují podmínky určené tagy této schopnosti.

Obdobně může uživatel vytvořit kartu monstra. Zde bude muset vyplnit hodnoty útoku a životů a v základním seznamu tagů karty nahradit tag „spell“ tagem

„minion.“

5.5 Tvorba vlastní umělé inteligence

Tvorba vlastní umělé inteligence je jednou z úloh, kterou se náš simulátor snaží uživateli co nejvíce usnadnit. Uživatel musí již napsat vlastní kód příslušné inteligence. Umělá inteligence má jednoduché rozhraní, přes které s ní simulátor komunikuje. Vždy, když simulátor potřebuje získat akci k provedení, zavolá na AI metodu `GetAction`, která má dva parametry. Referenci na instanci třídy `GameEngineFunctions` a referenci na instanci `GameRepresentation`, tedy herního stavu. Simulátor v základu předává odkaz na aktuální herní stav a nikoliv na jeho kopii a uživatelova AI by tento stav neměla měnit. Tento přístup byl zvolen pro ušetření času, který by zabralo klonování herního stavu pro každé rozhodnutí AI. AI jako taková si může v případě nutnosti herní stav naklonovat sama. Dalším důležitým faktorem je, že při startu simulace dojde k vytvoření jediné instance AI, a tedy je možné si uchovávat informace mezi jednotlivými tahy či akcemi. Po zavolání `GetAction` musí uživatelova AI vrátit instanci potomka třídy `GenericAction`. Jedná se o jednu ze čtyř následujících možností, které reprezentují jednotlivé druhy akcí, které může hráč, potažmo AI ve hře udělat – `EndTurnAction`, `AttackWithMonsterAction`, `PlayCardFromHandAction`, `SelectCardAction`, `SelectTargetAction` a `UseHeroPowerAction`. Jejich konkrétní popis je k dispozici v programátorské dokumentaci.

5.5.1 Příklad implementace jednoduché AI

V této sekci názorně ukážeme, jak by mohla vypadat jednoduchá reflexivní AI. Tedy AI, která bude reagovat pouze na stav hry, na jehož základu bude volit vhodnou akci.

Nejprve si uživatel musí připravit ideu, jak by tato AI měla reagovat. Pro jednoduchost necht' zvolí modifikaci agresivní AI, která je již v základu implementována, a pojmenuje ji třeba „`SmartFaceMageAI`.“ Její chování se nebude příliš lišit od svého vzoru, jen bude chytře vyhodnocovat možnost využití schopnosti hrdiny a určitých kouzel. Řekněme, že klíčové vylepšení bude spočívat v tom, že se AI bude snažit ničit oponentova monstra, pomocí kouzel a schopnosti hrdiny, pokud k tomu bude mít příležitost. Nejedná se o složitou úpravu a můžeme tedy popsat

pouze změny oproti inteligenci FaceHunterAI. FaceHunterAI se snaží nejprve zahrát co nejvíce monster. Tento postup je třeba upravit následujícím způsobem. SmartFaceHunterAI bude mít nové pravidlo s následujícím zněním: „Pokud má oponent monstra, kterému zbývá jeden život, použije AI schopnost hrdiny ke zničení tohoto monstra.“ Před sekci, kdy AI hraje karty je tedy nutno přidat následující kus kódu:

```
int me = Game.CurrentPlayer;
int opponent = engine.GetOtherPlayer(Game.CurrentPlayer);
if (Game.HeroPowerUsages[me] == 0){
List<Card> weaklings = new List<Card>();
foreach (Card monster in Game.Fields[opponent]){
    if (monster.currenthitpoints == 1){
        weaklings.Add(monster);
    }
}
if (weaklings.Count >= 1){
    return new UseHeroPower(weaklings[0]);
}
}
```

V tomto kusu kódu uživatel nejprve získá informace o tom, který index odpovídá jeho AI a který oponentovi. Následně si ověří, zda má možnost využít schopnost svého hrdiny. V případě, že tuto možnost má, proiteruje přes všechna oponentova monstra a vybere z nich ta, která mají aktuálně jeden zbývajících život. Pokud mu po této operaci vyšel neprázdný list, vybere první monstra z něj a vrátí akci „UseHeroPower“ s cílem prvního monstra. Nyní by uživateli zbývalo otestovat tuto změnu proti FaceHunterAI a dle výsledku by zjistil, zda tato úprava měla smysl a zda zlepšila šance na výhru.

6 Programátorská dokumentace

6.1 Databáze karet – XMLCardBase

Karty, které se budou do hry načítat jsou uloženy v souboru XMLCardBase, který musí být validní podle schématu XMLCardBase.xsd. Struktura karetní databáze je následující. Kořen se jmenuje Cards a pod ním jsou uloženy přímo všechny karty – element Card. Karta je určena pomocí několika povinných elementů. Jedná se o jéno karty – Name, které musí být unikátní, protože slouží simulátoru pro identifikaci karty. Dále jde o sílu útoku – Attack, množství životů – HP, cenu za seslání – Manacost, seznam tagů – Tags, indikátor, zda daná karta vyžaduje cíl – TargetNeeded a případně seznam schopností a efektů karty – Skills. Name, Attack, HP, Manacost, Tags a Target Needed jsou povinné elementy. V případě, že se jedná o monstrum, musí být vyplněn Attack a HP, u kouzel tyto elementy zůstávají prázdné. Tags obsahuje seznam jednotlivých tagů, které slouží k identifikaci karty.

Schopnosti karty jsou popsány pomocí jednoho či více elementů Skill, které jsou podelementy elementu Skills. Každý jednotlivý Skill musí obsahovat elementy Type, Target a Effect. Type určuje co za typ schopnosti se jedná. V současné implementaci je rozpoznáván pouze typ „Battlecry“, „Aura“ a „Triggered.“ Ostatní karty mají jako dočasný typ standardního efektu „wtf.“ V případě, že se jedná o typ „Triggered,“ musí následovat element Trigger, jehož hodnota určuje, která akce spouští danou schopnost. Validní triggerery jsou „Self_Takes_Damage,“ který se spustí v okamžiku kdy karta obdrží zranění, „Self_Deals_Damage,“ který je spouštěn pokud karta udělí zranění, „KillTarget,“ spouštěný pokud karta způsobí zabití monstra a „End_Of_Turn,“ který je spouštěn na konci kola. Element Target obsahuje podelement Tags, který stejně jako vlastní karta obsahuje jednotlivé tagy. Tyto tagy slouží k určení validních cílů. Validní cíl musí obsahovat stejné tagy a případně se musí nacházet na určité straně herního plánu v případě tagů Enemy a Own. Tag Any znamená, že libovolný cíl je validní. Element Effect musí obsahovat jeden a více elementů Function. Element Function má atributy určené podle své hodnoty. Simulátor rozpoznává následující možnosti – Heal, Draw_Card, Deal_Damage, Give_Buff, Summon, Discard, Destroy, CountAndReplace, Freeze, Transform, GiveTag, TotemicCall. Tyto hodnoty reprezentují funkce, které simulátor umí provádět. Analýzou karet, které jsme chtěli implementovat jsme zjistili, že efekty

karet se velmi často opakují a i relativně složité efekty se dají případně poskládat z těchto základních. Případné rozšiřování karetní báze by případně mohlo vyžadovat rozšíření této množiny funkcí. Jednotlivé atributy elementu Function tedy odpovídají parametrům, které vyžadují konstruktory příslušných tříd reprezentujících jednotlivé karetní funkce. Karta může mít několik různých schopností. Monstra mohou mít více než jednu schopnost. Pokud hráč může respektive musí vybrat cíl pro schopnost, její validní cíle jsou určeny pomocí první schopnosti. Ostatní schopnosti berou si cíl vybírají buď na základě této volby nebo berou všechny nebo náhodné cíle podle tagů.

6.2 Simulátor

Vlastní projekt simulátoru je rozdělen do tří částí. Hearthstone, GameIntestines a EpicConsoleSimulator. Hearthstone je zodpovědná za vizuální aplikaci. GameIntestines je jádro vlastního simulátoru. EpicConsoleSimulator je konzolová aplikace.

6.2.1 EpicConsoleSimulator

Tento projekt obsahuje jediný zdrojový soubor program.cs. Jediná metoda Main je zodpovědná za nastavení simulace a její následné spuštění a vyhodnocení. Nejprve se načtou všechny vstupní informace. Buď formou argumentů při spuštění nebo formou čtení ze standardního vstupu. Následně dojde k iniciaci herního jádra a pak opakovanému simulování hry. Výsledky jsou pokaždé zaznamenány a po skončení simulace vypsány na standardní výstup. Případné úpravy nastavení simulace v konzolovém režimu tedy uživatel musí provádět v tomto souboru.

6.2.2 Hearthstone

Tento projekt obsahuje dvě důležité komponenty. Jedná se o ViewModel a SimulationWindow. SimulationWindow je vlastní okno vizualizační aplikace, které využívá ViewModel k tomu, aby získávalo notifikace o změnách a následně podle nich aktualizoval uživatelské rozhraní. ViewModel sleduje změny na položkách instance třídy GameEngine.

6.2.3 GameIntestines

Obsahuje všechny části simulátoru. Ty jsou rozděleny do několika souborů – CardFunctions, CardLoader, GameActions, GameAIs, GameEngine,

GameEngineFunctions a GameEnTitties.

GameEngine

Obsahuje několik proměnných a metod určených pro předávání důležitých informací pro komunikaci s ViewModelem. Dále je zde několik metod určených k řízení vlastních simulací. PrepareGame slouží k přípravě vlastní simulace. Dojde k základní inicializaci karetní databáze, vytvoření instance třídy herního stavu GameRepresentation a instance třídy GameEngineFunctions, která obsahuje veškeré metody pro manipulaci s herním stavem. Následně dojde k zavolání metody SetStuff, která resetuje herní stav a nastaví jej do základní podoby. Pokud tedy uživatel potřebuje připravit konkrétní herní stav, může upravit tělo metody SetStuff nebo upravit herní stav po jejím zavolání. Metoda InitialiseGame pouze volá PrepareGame a SetStuff a slouží pro inicializaci hry v grafickém režimu. Metody getWinner a getTurns slouží k extrahování statisticky relevantních informací o herním stavu a v současné době jsou využívány konzolovou verzí aplikace. Metody EndTurn, SelectSecondaryTarget a SelectCardFromHand jsou volány z grafického prostředí a slouží ke komunikaci hráče se simulátorem.

GameEngineFunctions

Jedná se o jádro celého simulátoru. GameEngineFunctions obsahuje jedinou třídu stejného jména. Ta obsahuje všechny metody, které umožňují modifikovat herní stav a získávat informace o něm. Také obsahuje jednu binární veřejnou proměnnou writeDebugTexts, která určuje, zda má docházet k vypisování textů na konzoli. Tento přístup byl zvolen z toho důvodu, že pokud by uživatel chtěl, aby umělá inteligence nechala klonovat herní stav a simulovat hru o několik tahů dopředu, ne nutně by přitom vyžadoval, aby každá instance simulované hry vypisovala na konzoli hlášení o tom, co se právě v dané prohledávané větvi stromu děje. Obecné informace ohledně argumentů jednotlivých metod. List stringů TargetTags reprezentuje list tagů, které budou v metodě kontrolovány, string Selector určuje, jak budou vybírány cíle. Simulátor rozpoznává následující možnosti – PLAYER, pokud má být volba závislá na volbě hráče a tedy cíle, který vybral při hraní karty, ALL pokud má být výsledek aplikován na všechny validní cíle, RANDOM pokud má být cíl zvolen náhodně z množiny validních cílů a RANDOM_SPLIT pokud má být určité množství rozdělováno přes určené množství náhodných cílů. Card Origin a Target jsou reference na instance karet, které jsou zdrojem a cílem dané akce. GameRepresentation Game je reference na instanci herního stavu.

Následuje popis jednotlivých metod v pořadí v jakém se objevují ve zdrojovém souboru. TransformMinions slouží k transformaci jednoho monstra na jiné, určené pomocí stringu TransformedInto. GiveStatBuffToCards a GiveStatBuffToCard slouží k úpravě útoku a životů karty respektive karet monstra pomocí takzvaného buffu. Tato úprava je shrnuta v instanci třídy StatBuffWrapper, která reprezentuje daný buff. CountAndReplace je relativně složitá metoda. Slouží ke změně parametrů jiné funkce karty. V současné době je implementována změna a podoba buffu. Nejprve dojde k vybrání dané funkce karty a následně k spočtení validních cílů určených pomocí tagů CountAndReplace. Poté dojde k přepsání hodnot útoku a životů buffu v měněné funkci karty. FreezeTargets a FreezeTarget slouží k aplikování tagu Frozen na kartu respektive karty. GiveTagToCard a GiveTagToCards slouží k přidání dalšího tagu kartě či kartám. RemoveBuffFromCard slouží k odstranění buffu z karty. ActivateAufa slouží k aktivaci aury, pokud monstrem s nějakou aurou přijde do hry. Aura je nějaká funkce, která je aplikována na každé monstrem, které přijde do hry. V současné implementaci aura modifikuje útok a obranu validních monster. Pokud je monstrem poskytující auru odstraněno ze hry, je Aura deaktivována a její efekt je odebrán ze všech monster. Deal_Damage slouží k udělení zranění do monster na základě toho, jaký selector je zvolen. Tato metoda pak na validní cíle volá metodu DealDamage, která již přímo modifikuje životy daného monstra a obsluhuje triggered schopnosti, které se na udělování zranění vážou. Heal slouží k odstranění zranění z dané karty. AuraTrigger je volána pokaždé, když dojde k události, která by změnila stav na herní ploše a slouží k aplikaci aury na všechny validní cíle. MonsterGetsPlayed slouží k aktivaci schopností typu battlecry, v okamžiku kdy je dané monstrem zahráno. MonsterComesIntoPlay slouží v současné implementaci pouze k aktivaci aur pokud přijde monstrem do hry. PlaySpellFromHand slouží k zahrání konkrétního kouzla z hráčovy ruky. PlayMonsterFromHand slouží obecně k rozpoznání, kterou akci hráč provádí. Rozlišuje se, zda chce zahrát kartu z ruky a případně kterou, zda chce zaútočit s monstrem nebo zda chce využít schopnosti svého hrdiny. Také dojde k ověření zda na to hráč má právo – například zda má dostatek volné many na zahrání. SelectCardFromHand je volána pokud hráč zvolí nějakou kartu. Simulátor pak pomocí této metody zjistí zda se jedná o kartu z ruky, monstrem na stole či schopnost jeho hrdiny a následně pro zvolenou kartu najde validní cíle které pak přidá do listu ValidTargetsP v reprezentaci herního stavu. GetPlayableCards slouží ke zjištění, které

karty z ruky může aktuálně hráč zahrát. `GetMonstersThatCanAttack` slouží ke zjištění, která monstra mohou zaútočit. `GetSelectableCards` slouží ke zjištění, které všechny karty může hráč zvolit. `SelectSecondaryTarget` slouží k výběru cíle pro již zvolenou kartu. Zde je však kontrolováno, zda je cíl validní a pokud není nic se nevybere. `DebugText` slouží k výpisu na konzoli pokud je `writeDebugTexts` nastavena na `true`. `Draw card` dobere zvolenému hráči do ruky jednu kartu z balíčku. `DiscardCard` zahodí zvolenému hráči náhodnou kartu z ruky. `IncreaseMana` zvýší o jedna počet many daného hráče a doplní všechny manakrystaly manou. `UseHeroPower` využije schopnost hrdiny aktivního hráče a zvýší počet použití v daném kole o jedna. `ResetHeroPowerUsages` nastaví počet použití schopnosti hrdiny aktivního hráče na nula. `ResetMonsterAttacks` nastaví počet útoků všech monster aktivního hráče na nula. `IncreaseMonsterTurns` zvýší počítadlo kolik kol bylo monstrem ve hře o jedna pro všechna monstra aktivního hráče. `TurnManagement` slouží k řízení simulace. V případě, že hrají dvě umělé inteligence proti sobě – tedy konzolovém režimu, je spuštěna nekonečná smyčka, která inicializuje kolo dokud hra neskončí. V případě hráče proti AI – grafickém režimu je kolo iniciováno pouze jednou a další inicializace probíhá zavoláním inicializace kola na konci provedení metody ukončení kola. Tento rozdíl je způsoben tím, že v grafickém režimu čeká simulátor na akce hráče, které přímo volají jednotlivé akce typu `SelectCardFromHand`. V případě, že hrají proti sobě dvě umělé inteligence tak má simulátor vždy přístup k akci, kterou chce daná inteligence provést. `InitialiseTurn` inicializuje kolo – změní aktivního hráče, zvýší počet many, obnoví použití schopnosti hrdiny a útoky monster aktivního hráče. Dále v případě, že aktivní hráč je umělá inteligence tak bude cyklicky volat `GetAction` metodu této inteligence a tu následně provádět. V případě, že se jedná o hráče tak pouze inicializuje kolo a skončí. `EndTurn` slouží k ukončení kola. Pokud má některé monstrem `triggered` schopnost, která je vázána na konec kola, je provedena. Také odstraní všechny buffy, které mají trvání do konce kola -EOT. V případě, že hra běží v grafickém režimu tak zavolá inicializaci kola. `GetOtherPlayer` vrací index druhého hráče než je zadán jako argument. `CheckTagForValidity` a `CheckTagsForValidity` slouží k ověření, zda cílová karta je validním cílem pro zdrojovou kartu a její tagy. `GetSelectedTarget` vrací odkaz na kartu, kterou hráč vybral jako cíl. `GetTargets` vrací list cílů, které jsou validní pro buď určitou schopnost – ability nebo pro danou kartu a její tagy. `DestroyMonsters` ověří, zda je vybraný cíl validní a následně dané monstrem zničí.

DeactivateAura slouží k deaktivaci dané aury zvolené karty. Odstraní zvolenou auru ze seznamu aktivních aur a odstraní její efekt ze všech monster na hrací ploše. KillMonster zjistí zda karta, která způsobila smrt daného monstra nemá triggered schopnost spuštěnou pokud zabije monstrem. Dále zavolá RemoveCardFromPlay a následně MonsterRemovedFromPlay. MonsterRemovedFromPlay v současné implementaci pouze deaktivuje všechny aury, které odstraněné monstrem poskytovalo a následně zavolá AuraTrigger, protože došlo ke změně Aur potenciálně. RemoveCardFromPlay nejprve upraví hodnotu FastSpellDmg pokud dané monstrem následně odstraní kartu ze hry – ať již z ruky nebo z herní plochy. Pokud přitom odstraní kartu reprezentující hrdinu, hra se označí za skončenou a započítá se vítěz. DealDamage udělí zranění kartě případně více kartám monster. Clash je metoda, která se stará o vyhodnocení útoku jedné karty na druhou. MonsterAttacks je metoda připravená pro budoucí implementaci triggered schopnosti spouštěné pokud monstrem zaútočí. MonsterAttacksTarget je metoda připravená pro budoucí implementaci triggered schopnosti spouštěné pokud monstrem zaútočí na konkrétní cíl. AttackWithMonster v současné implementaci pouze zavolá Clash mezi útočníkem a cílem. CanAttack slouží k ověření zda daná karta může zaútočit. GetValidTargets zjišťuje validní cíle pro útok daného monstra případně hrdiny pokud má sílu útoku alespoň jedna. SummonMonster vyvolá pro vybraného hráče na jeho hrací plochu dané monstrem určené jeho jménem. Pokud takové monstrem v databázi nenajde, nic nevyvolá. GetCopyOfCardFromDatabase se pokusí podle zadaného stringu vyhledat v databázi karet danou kartu a vrátit její kopii.

GameEntities

Tento soubor obsahuje veškeré entity které se v simulátoru vyskytují. Jedná se o následující třídy – GameRepresentation, Card, Ability, Decklist a Mana.

GameRepresentation je vlastní reprezentace herního stavu. Obsahuje všechny informace o herním stavu, jako jsou monstra na hrací ploše, karty, které mají oba hráči v ruce, balíčky karet, karty reprezentující hrdiny, seznam aktivních aur, předpočítanou spell damage obou hráčů, počty použití schopnosti hrdiny obou hráčů, zvolenou kartu a případný její cíl, umělé inteligence které hrají za jednotlivé hráče a množství many obou hráčů. Také obsahuje odkaz na karetní databázi, jejíž karty jsou vázány k této konkrétní herní reprezentaci. Tato třída se umí klonovat zavoláním metody Clone. Při naklonování dojde k vytvoření kopie této třídy kde všechny karty a jejich schopnosti včetně karetní databáze budou naklonovány také a proměnné

předávané hodnotou se nastaví na hodnotu originálu. Tato třída se také umí resetovat do základního stavu, případně do stavu, který by uživatel chtěl docílit, pokud případnou metodu upraví.

Card je reprezentací karty. Karta je v podstatě každá entita ve hře. Tedy hrdina je typ karty a kouzla i monstra jsou karty. V současné implementaci má karta mnoho různých proměnných, z nichž některé nejsou v současné době využívány a byly implementovány pro budoucí rozšíření simulátoru. Z významných proměnných a metod se jedná o následující. Name – jméno karty, současně i identifikátor pomocí kterého se karta vyhledává v databázi. Velikosti základních útoků a počtu životů karty – ty se nemění a slouží jako vzor původní karty – baseattack a basehitpoints. Currentattack a currenthitpoints jsou aktuální hodnoty útoku a životů karty. Obdobně funguje i určení spell damage karty. Podstatný je list stringů tags, který reprezentuje tagy karty. List abilities Skills reprezentuje schopnosti dané karty a Auras aury, které jsou na kartě aktuálně aktivní. ListOfStatBuffs reprezentuje buffy které aktuálně modifikují kartu. Karta se umí klonovat pomocí metody Clone. Lze rozlišit, zda se má karta klonovat vůči aktuálnímu hernímu stavu, ke kterému přísluší nebo zda se má herní stav nahradit jiným. Rozdíl to hraje v případě kdy hráč klonuje kartu z databáze do hry, například při vyvolání monstra pomocí schopnosti jiného nebo zda klonuje celý herní stav a chce aby v novém klonu karty neovlivňovaly stav originálu. Mana reprezentuje množství many a manakrystalů které hráč vlastní.

Decklist reprezentuje seznam karet, které má hráč ve svém balíčku. Balíček je možné klonovat i zamíchaný, aby bylo možné docílit náhodného chování klonovaných simulací.

Abilities reprezentuje schopnosti karty. Má referenci na kartu, ke které přísluší, trigger pokud by se jednalo o triggered schopnost, string určující o jaký typ schopnosti se jedná a odkaz na herní stav, vůči kterému se schopnosti provádějí. Také se umí klonovat a stejně jako u karty záleží vůči kterému hernímu stavu se klonuje. Jelikož se jedná o schopnost, metoda Perform způsobí provedení této schopnosti karty na herní stav, na který je vázána kartou.

GameActions

Jedná se o soubor obsahující třídy potomků GenericAction. To jsou možné akce, které může umělá inteligence provádět, když je na ní zavolána metoda GetAction. Jedná se o několik základních akcí, které může hráč provádět. EndTurnAction ukončuje kolo, SelectCardAction vybere danou kartu pomocí

SelectCardFromHand, PlayCardFromHandAction zahraje danou kartu pomocí PlayMonsterFromHand, UseHeroPowerAction zavolá použití schopnosti hrdiny, SelectTargetAction zvolí cíl pro již vybranou kartu, AttackWithMonsterAction ověří zda je možno zaútočit vybraným monstrem a zaútočí s ním do zvoleného cíle. DealDamageAction slouží jako nástroj, pomocí kterého AI může udělovat zranění libovolnému cíli mimo pravidla a proto je v současné implementaci nefunkční – slouží jako nástroj případnému uživateli pokud by chtěl testovat konkrétní scénář nebo chování.

GameAIs

Tento soubor obsahuje třídy umělých inteligencí. Ta musí být potomkem abstraktní třídy GenericAI. Intelligence musí implementovat metodu GetAction, která vrací instanci třídy GenericAction. Způsob jakým se rozhodne akci vybrat je závislý na implementaci uživatele. V současné době je k dispozici implementace náhodné AI a FaceHunterAI tedy náhodná a agresivní umělá intelligence. Podobně jako karta, i intelligence má vlastní jméno, které slouží jako identifikátor. Při pouštění konzolové verze simulátoru uživatel vybírá, která intelligence má s daným balíčkem hrát a jméno, které zvolí musí odpovídat jménu některé z implementovaných inteligencí.

CardLoader

Tento soubor obsahuje metody zodpovědné za načítání karet z xml dokumentu. Pokud by uživatel tedy chtěl měnit formát nebo přidávat novou základní mechaniku, musí upravit načítání v tomto souboru. Vlastní loader potřebuje při konstrukci mít k dispozici referenci na instanci herního stavu, vůči kterému bude karty načítat. Karty načítá pomocí metody LoadCards, která má jako atribut string obsahující jméno xml dokumentu s kartami. Je tak možné opakovaným voláním loaderu načíst karty z více zdrojových souborů LoadCards ovšem ukládá karty přímo do listu představujícího databázi karet dané herní reprezentace. Při načítání karet volá loader své další dvě metody – ParseAbbility a ParseFunction. ParseAbbility parsuje jednotlivé schopnosti karet – tedy jednotlivé elementy Skill a pro každý efekt dané schopnosti volá ParseFunction. ParseFunction rozpoznává pouze implementované funkce, které jsou implementovány v posledním souboru – CardFunctions. Pokud by chtěl hráč přidat novou základní funkci, bude muset přidat záznam do metody ParseFunction a také její záznam do souboru CardFunctions. Pokud dojde při načítání karty k nějaké chybě, načítání skončí a program skončí s chybovou hláškou. Loader nekontroluje validní hodnoty, takže je možné načíst i

chybnou kartu, pokud bych například vytvořil monstrem se záporným počtem životů. To by ovšem pravděpodobně způsobilo problém při hraní hry a ta by skončila s chybovou hláškou odpovídající problému, který byl ovšem způsoben špatným vzorem karty.

CardFunctions

V tomto souboru jsou implementovány jednotlivé herní efekty karet. Konkrétně jde o různé schopnosti, které mohou karty obsahovat a případně je dále kombinovat. Jedná se o efekt DrawCard , tedy dobrání karty, CountAndReplace, který volá metodu stejného jména v GameEngineFunctions, GiveBuff, který dává buff dané kartě, Heal a DealDamage, které léčí respektive udělují zranění, Summon, který vyvolává monstrem, Discard zahazuje kartu, Destroy monstrem ničí a Freeze jej zmrazí. Transform monstrem transformuje na jiné a GiveTag danému monstrem přidá další tag. Příkladem specifické funkce je poslední TotemicCall, který slouží zatím jen jako efekt šamanovy schopnosti hrdiny. Pokud by hráč chtěl implementovat některý další set karet, který by se vyznačoval hojným výskytem nějakého specifického či zcela nového efektu, musel by daný efekt přidat jako potomka třídy CardFunctions do tohoto souboru a na základě jeho konstruktoru přidat záznam do metody ParseFunction v souboru CardLoader. Stejně jako karty a ability i potomci třídy CardFunctions se umí klonovat.

7 Experiment

V této kapitole je popsán průběh a výsledek experimentu. Jedná se o porovnání našeho simulátoru a simulátoru Fireplace a Sabberstone. Porovnávali jsme rychlost a rozšířitelnost simulátorů. Protože nedávno došlo k zahájení vývoje simulátoru Sabberstone, který se podobá našemu simulátoru, bude porovnání s tímto simulátorem také součástí této kapitoly.

7.1 Nastavení experimentu

Aby byl experiment reprezentativní, je nutné nejprve zajistit, abychom na každém simulátoru simulovali stejnou situaci. Simulace je ovlivněna několika faktory. Jedná se o obsah herního balíčku, umělou inteligenci, která s balíčkem hraje a množství her, které jsou simulovány. Rozhodli jsme se simulovat náhodné hry se základním balíčkem pro hrdinu mága. Primárním omezením byla množina karet. Náš simulátor má z porovnávaných simulátorů implementovanou nejmenší množinu karet. Toto nás výrazně omezilo ve skladbě balíčku. Všechny tyto karty jsou implementovány i v rámci simulátoru Fireplace a Sabberstone.

Abychom mohli změřit čas rozdílných implementací jednotlivých efektů karet, zvolili jsme náhodnou umělou inteligenci. Agent této inteligence ve svém tahu dělá náhodné tahy, tedy hraje náhodné karty z ruky, v případě nutnosti na náhodné cíle, náhodně útočí s monstry, náhodně využívá schopnosti svého hrdiny a náhodně ukončuje své kolo. Každý z testovaných simulátorů v základu obsahuje takovou umělou inteligenci. Byly mezi nimi však drobné rozdíly.

V rámci měření jsme vždy nechali simulovat 10000 náhodných her. Simulátor jsme doplnili o kód zajišťující měření času a celý projekt jsme zkompilovali v Release verzi. Simulace probíhaly na notebooku následujících specifikací: Lenovo ideapad 700-15ISK s procesorem Intel(R) Core(TM) i5-6300HQ CPU @ 2.30GHz, 2304 Mhz, 4 Core(s), 4 Logical Processor(s) a 8GB DDR4 RAM s operačním systémem Windows 10 Education N. V průběhu měření byla spuštěna vždy konzolová verze simulátoru, který byl v tu chvíli měřen a na počítači nebyly prováděny žádné úkony až do konce měření. Simulátory byly uloženy na SSD disku.

7.2 Analýza rychlosti simulace

Prvním a klíčovým experimentem jsme se rozhodli změřit celkovou rychlost simulace bez zásadních zásahů do kódu simulátorů. Všechny simulátory mají oddělenou část iniciace simulace a jejího následného provedení. Tyto části kódu jsme měřili separátně, abychom získali celkovou dobu přípravy simulace a celkovou dobu simulace hry. Rozdíl celkového času simulace a součtu těchto dvou částí je kontrolní čas, který zabrala obsluha kódu simulace. Výsledkem měření tedy byly vždy 4 časové údaje – celková doba experimentu, celková doba přípravy náhodné hry, celková doba náhodných her a čas, který zabralo provádění experimentu. Takto jsme změřili výkon všech tří simulátorů. Jedinou zásadní změnou v kódu bylo vypnutí/odstranění výpisu průběhu jednotlivých her na konzoli, abychom měřili pouze rychlost vlastní simulace. Výsledky tohoto měření jsou znázorněny v tabulce (Tab. 1).

Simulátor	Doba simulace
Fireplace	816s
Sabberstone	364s
Náš Simulátor	3,8s

Tab. 1: Výsledky měření rychlosti simulátorů Fireplace, Sabberstone a Našeho Simulátoru

Je patrné, že náš simulátor svou rychlostí zdaleka předčil simulátor Fireplace a byl překvapivě rychlejší, než simulátor Sabberstone. Rozhodli jsme se proto simulátor Sabberstone podrobit důkladnější analýze. Důvodem této analýzy bylo podezření, že výrazný časový rozdíl doby simulace pomocí simulátoru Sabberstone a našeho simulátoru je způsoben neoptimálním kusem kódu. Pomocí standardního profileru Visual Studia jsme analyzovali celý projekt Sabberstone.. Jednalo se o chybný postup, při sbírání a předávání hlášení na konzoli. Provedením této optimalizace jsme byli schopni zoptimalizovat kód simulátoru Sabberstone a provést další měření s touto verzí, námi pracovníě označenou jako „Sabberstone-opti.“ Výsledek tohoto měření jsme také zaznamenali do tabulky.(Tab. 2)

Simulátor	Doba simulace
Fireplace	816s
Sabberstone	364s
Sabberstone-opti	87s
Náš Simulátor	3,8s

Tab. 2: Výsledky měření rychlosti simulátorů Fireplace, Sabberstone, Sabberstone-opti a Našeho Simulátoru

Sabberstone-opti jsme opět analyzovali. Výsledkem tohoto profilingu bylo zjištění, že po naší prvotní optimalizaci byl novým zpomalujícím faktorem návrh tohoto simulátoru. Sabberstone řeší průběh hry pomocí zásobníku, na který přidává jednotlivé události. Při následném provádění jednotlivých operací velmi často prochází jednotlivé listy, stejně tak jako přidává a odebírá události ze zásobníku. Tyto neustálé modifikace listů byly dalším faktorem, který Sabberstone zpomaloval při simulaci jednotlivých her.

7.3 Analýza rozšiřitelnosti

Závěrečným hodnoceným aspektem byla rozšiřitelnost simulátoru. Jde o to, jak náročné je implementovat nové karty, mechaniky a pravidla. Určitým aspektem je také případná optimalizace za účelem dosažení lepšího výkonu simulátoru.

7.3.1 Fireplace

Jelikož Fireplace již není dále vyvíjen, je tato otázka jednodušší. Nyní by bylo třeba doimplementovat značné množství karet a také minimálně pravidla nové mechaniky, takzvaného úkolu neboli „questu.“ Tato nová mechanika přidává každému hrdinovi jeho speciální quest, což je kouzlo, které stojí 1 manu a pokud jej hráč hraje, vždy jej dostane v počáteční nabídce karet. Po jeho zahrání se hráči začnou počítat určité aspekty jeho úkolu. Mág musí například zahrát 6 kouzel, která nebyla v jeho balíčku na začátku hry. Jeho odměnou za splnění tohoto úkolu je kouzlo, které stojí 5 many a přidá hráči po zahrání kolo navíc. Tato mechanika by vyžadovala širší zásah do kódu, nicméně by se dal rozšířit již implementovaný systém událostí, který kontroluje vazby na konkrétní události. Přidávání nových karet je komplikovanější, protože karty se na začátku načítají z relativně komplexního xml dokumentu a i pro jednoduché karty by vytvoření odpovídajícího vzoru nebylo příliš jednoduché. Obecně tedy rozšiřitelnost tohoto simulátoru je přinejmenším

problematická. Aby se s ním daly simulovat hry aktuální verze hry Hearthstone, bylo by třeba implementovat velké množství karet a mechanik.

7.3.2 Sabberstone

Sabberstone v současné době implementuje většinu doposud vydaných karet a mechanik. To je výhodné. Program tak nabízí již velmi širokou platformu funkcí, které uživatel může využít pro tvorbu vlastních karet. Tento úkon je opět komplikován tím, že program načítá karty ze stejného dokumentu jako simulátor Fireplace. Tedy složitost tohoto xml dokumentu činí drobnou překážku pro jeho rozšíření. Dalším problémem je, že jednotlivé schopnosti karet, například battlecry karty Novice engineer – dober jednu kartu, jsou pro každou kartu popisovány zvlášť v kódu programu. Tedy pokud by hráč chtěl zkusit vytvořit vlastní kartu, musí nejen upravit xml dokument, do kterého vepíše příslušný záznam karty, ale zároveň musí také upravit soubor CoreCardsGen.cs, kde pro danou kartu musí napsat implementační část kódu, která jeho kartě přiřadí požadované schopnosti. Nevýhodou tohoto návrhu je, že pokud by uživatel chtěl testovat změny určitých karet, je nutné zasahovat do kódu programu kvůli každé kartě se speciálními schopnostmi a recompileovat celý projekt. Také v případě, že uživatel zadá neplatný název, respektive identifikátor karty, nebude jeho karta správně načtena, ale bude mít místo toho schopnosti jiné karty, jejíž identifikátor použil.

7.3.3 Náš simulátor

Primárním problémem našeho simulátoru je malé množství implementovaných karet a mechanik. Architektura programu však umožňuje uživateli implementovat nové karty rychle a efektivně. Oproti ostatním simulátorům jsou karty reprezentovány pouze v xml dokumentu, takže uživatel může měnit a testovat karty bez zásahu do kódu simulátoru. Pokud by uživatel chtěl implementovat novou herní mechaniku, je již nutné doplnit příslušný kód do simulátoru. Implementace nových mechanik je detailněji popsána v uživatelské a programátorské dokumentaci. Stručně však jde zpravidla o využití již existujících nástrojů, které jsou poskytovány třídou GameEngineFunctions. V případě velmi specifických efektů je však vždy možnost naprogramovat daný efekt jednorázově a specificky tak, že z něj udělá další efekt rozpoznávaný parserem karet. Ve výsledku by tento přístup způsobil, že každá karta by měla svůj vlastní efekt, který by popisoval pouze její

chování, což není příliš žádoucí, neboť to odstraňuje jednu z hlavních výhod našeho simulátoru – snadnou rozšiřitelnost.

8 Závěr

Naším cílem bylo vytvořit simulátor v jazyce C#, který by umožňoval rychle a efektivně simulovat velké množství her, byl snadno rozšiřitelný a umožňoval využití umělé inteligence. Motivací tohoto cíle byla absence dostatečně dobrého simulátoru, který by splňoval tyto požadavky. Po naprogramování našeho simulátoru jsme porovnali rychlost našeho simulátoru s dvěma dostupnými simulátory. Jednalo se o simulátor Fireplace napsaný v jazyce Python a simulátor Sabberstone, který byl čerstvě vyvíjen v jazyce C#. Na základě měření délky trvání 10000 náhodných her jsme dospěli k závěru, že náš simulátor je výrazně rychlejší než Fireplace i Sabberstone a to i po provedení základních optimalizací na simulátoru Sabberstone. V důsledku těchto zjištění jsme přesvědčeni, že náš simulátor je vhodným nástrojem pro simulaci hry Hearthstone. Hlavním nedostatkem našeho simulátoru se ukázala být malá množina implementovaných karet. S ohledem na to, že náš simulátor byl navržen tak, aby bylo jeho rozšiřování o nové mechaniky a karty snadné, neměl by tento problém být překážkou implementace všech karet a mechanik, které se v současné době v karetní hře Hearthstone vyskytují. (http://hearthstone.gamepedia.com/Hearthstone_Wiki)V budoucnosti bychom chtěli náš simulátor rozšířit, aby podporoval všechny karty a mechaniky a stal se tak plnohodnotnou náhradou pomalejšího simulátoru Sabberstone. Plnohodnotná verze našeho simulátoru by mohla být použita fanoušky a hráči této karetní hry k optimalizaci jejich herních balíčků a tvorbě vlastních balancovaných karet.

Seznam použité literatury

Ling, W., Blunsom, P., Grefenstette, E., Hermann, K. M., Kočiský, T., Wang, F., & Senior, A. (2016). Latent Predictor Networks for Code Generation. *Proceedings of the 54th Annual Meeting of the Association for Computational Linguistics (Volume 1: Long Papers)*. doi:10.18653/v1/p16-1057

Russel & Norvig: Artificial Intelligence: A Modern Approach, 3rd Prentice Hall Press Upper Saddle River, NJ, USA ©2009, ISBN:0136042597 9780136042594

http://hearthstone.gamepedia.com/Hearthstone_Wiki

Seznam Tabulek

Tab. 1: Výsledky měření rychlosti simulátorů Fireplace, Sabberstone a Našeho Simulátoru.....	37
Tab. 2: Výsledky měření rychlosti simulátorů Fireplace, Sabberstone, Sabberstone-opti a Našeho Simulátoru.....	38

Seznam Obrázků

Obr. 1: Popis grafického rozhraní hry Hearthstone.....	4
Obr. 2: Karta zbraně.....	5
Obr. 3: Karta monstra.....	5
Obr. 4: Karta kouzla.....	5
Obr. 5: Průběh hráčova kola a akce, které v jeho průběhu může dělat.....	7
Obr. 6: Závislosti jednotlivých komponent programu.....	17

9 Příloha – Obsah přiloženého CD

Spustitelný soubor EpicConsoleSimulator.exe

Databáze karet XMLCardBase.xml a příslušná šablona XMLCardBase.xsd

Adresář HearthstoneSimulator se zdrojovými kódy a projektem programu

Soubor s programátorskou dokumentací ProgDoc.pdf